
TJESKOBE ODRASLIH U DJEČJOJ UMJETNIČKOJ SKRBI

Osnovne naznake uz 33. mali kaj v Zelini, izvan očekivanog

Božica Pažur, Zagreb

Ocjenjujući ukratko radove prispjele na 33. smotru dječjega kajkavskoga pjesništva “Dragutin Domjanić” u Sv. Ivanu Zelini, osloniti nam se na osobitosti izvan onih uobičajenih očekivanja za dječje stvaralaštvo. Općenito, suvremeno tjeskobno doba prerasta preokupacije dječjega doba (i motrišta, i znatiželje) rezultirajući kreativnim odbljescima (i jezičnim i mislenim). Tjeskoba odraslih transponirana je u dječju umjetničku skrb.

S tim u vezi znatna izabrana kajkavska dječja poezija 33. zelinske smotre upravo je ona refleksivna. Ne izdvajajući konkretne naslove, valja uočiti ključna mjesta te refleksije i nabrojiti neka tematsko-idejna uporišta: spomenutu već tjeskobu, samoću, putove kao životne staze, ‘kmice’, ‘crno’, neizvjesnost, ali i socijalnu nesigurnost.

Dirljiv je prinos u dječjim stihovima onaj empatijskih relacija spram bližnjih (*dedek, babica, mati...*), ali i prema kajkavskom jeziku (*kajkavski senjam, dijalektalni haiku...*).

Ipak, očekivani je i znatan korpus karakterističnih neposrednosti dječjega lirizma (primarnih osjetilnosti, humaniziranih detalja i bića, subića svakodnevnice: od *cveteka, senokoše, do ftičeka, ptičoka*, konja, pa i hrčka...).

***

Valja ponovno pohvaliti voditeljice i voditelje, “junake našeg doba”, čija se diskretna mentorska ruka prepoznaje u nesebičnom kreativnom radu s djecom, i to u poboljšanju strukture pjesme, njene jezične izvornosti (od leksika do kajkavske sintakse), upućivanjem na etnografske detalje, kajkavsku toponimiju, ali i na zavičajno književnopovijesno nasljeđe kao moguće proširenje tematskih obzora i literarnoga predloška.

Zahvalimo Pučkom otvorenom učilištu i njegovu ravnateljicu gospođinu Ivici Kukovačecu koji, takoreći u nenormalnim okolnostima, nesklonim promicanju duhovnog nasljeđa, pogotovu onog proizišlog iz materinskog jezika, pomiče ovu dječju umjetničku smotru kreativno naprijed – svake godine, nekim čudom, kao da je sve “normalno”.

Nadajmo se da će takav kulturološki rad i kontinuitet znati prepoznati i oni za koje se po inerciji pretpostavlja kako ne vladaju strukturom stiha (ali ponekad “vladaju” našim životima).

Bilo kako bilo, pjesnička zbirka izabranih radova, zbog obilnog odaziva i s obzirom na estetsku razinu, postala je premlom za kvalitetnu dječju kreativnost 33. *malog kaja*.